

ה"ת 6732/03/15 - סיראג' סלאימה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 6732-03-15 סלאימה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דנה כהן-לקח
המבקשת	סיראג' סלאימה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת רכב טרנזיט שנתפס במסגרת ת"פ שנוהל נגד נאשם 1 בהליך העיקרי (ת"פ 34138-05-14). יוער כי הבקשה הוגשה מלכתחילה על ידי אשתו של הנאשם 1 שעל שמה רשום הרכב. עם זאת, בדיון שלפניי הוסכם כי הרישום של הרכב אינו הקובע, וכי הנאשם 1 הוא הבעלים המהותיים של הרכב, ולמעשה הוא העותר להשבת הרכב לידי. המדינה התנגדה לבקשה להחזרת הרכב התפוס, ואף הגישה בקשה נגדית לחילוט הרכב לפי סעיף 39 לפסד"פ.

2. אין מחלוקת כי הבקשה לחילוט מטעם המדינה הוגשה בעיכוב של למעלה מחמישה חודשים לאחר מתן גזר הדין בעניינו של הנאשם 1, ורק לאחר שהנאשם היה זה שפנה לבית המשפט בבקשה להחזרת הרכב התפוס. הסניגור טען כי מדובר בשיהוי שהוא כשלעצמו מצדיק את דחיית הבקשה לצו חילוט. בעניין זה אומר כי לפי סעיף 39(ג) לפסד"פ, המדינה רשאית לעתור לצו חילוט גם לאחר מתן גזר דין. בהתאם להלכה הפסוקה, מן הראוי שהבקשה לצו חילוט תוגש טרם גזירת הדין בשלב הטיעונים לעונש, אולם אם הדבר לא נעשה עדיין מוסמכת התביעה לעתור לצו חילוט. בהתחשב בכך, ובשים לב למכלול ההסדר הקבוע בסעיף 39 לפסד"פ, אין מדובר בבקשה שדינה להידחות על הסף בשל שיהוי, ויש לשקול אותה לגופה.

3. נקודת המוצא הינה כי סעיף 32 ו-39 לפסד"פ אינם קובעים חזקה שבדין לטובת חילוט אלא מותירים את שיקול הדעת בידיו של בית המשפט בכל מקרה לפי נסיבותיו, תוך איזון בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט שהורשע והוא בעליו המהותיים של החפץ נשוא הדיון, לבין האינטרס הציבורי במניעה ובהרתעה לפני ביצוע עבירות באמצעות חפצים המאפשרים או מקלים את ביצוע. בעניין זה על בית המשפט לתת דעתו למגוון שיקולים, לרבות: חומרת העבירה, עוצמת הזיקה בין החפץ לבין העבירה שבוצעה, השלכות החילוט והשתלבותו במסגרת רכיבי העונש שנגזר, וכן מידתיות החילוט בשים לב

למכלול נסיבות העניין.

4. במקרה דנן הנאשם הודה כי הרכב שימש להעברת כלי הפריצה וכן היה מוכן להעמסת ציוד על ידי הרמת מושבים. הרכב אף שימש להגעת הנאשמים לזירה. יחד עם זאת, אבהיר כי על פי העובדות בהן הודה הנאשם, האופנוע שנגנב לא הועמס על רכב הטרנזיט כך שבעיקרו של דבר, רכב הטרנזיט שימש ככלי תעבורה במסגרת ביצוע העבירות.

עסקין בנאשם שהיה בעת המעשים חסר עבר פלילי. בגזר הדין שניתן ביום 7/12/14 גזר על הנאשם לראשונה בחייו עונש מאסר בפועל שמשכו לא היה קצר (11 חודשים). בגזר הדין נרשם במפורש כי מנעתי מהטלת קנס כספי עקב מצב כלכלי.

התביעה אמנם הזהירה אודות האפשרות לחילוט רכב הטרנזיט בכתב האישום המקורי והמתוקן, אולם לא נאמר על סוגיית החילוט דבר בטיעונים לעונש, באופן שמנע אפשרות לשקול סוגיה זו טרם גזר הדין. למחדל זה לא ניתן לפני כל הסבר. אזכיר כי אזהרת חילוט משמעותה אזהרה מפני אפשרות לחילוט - לא יותר ולא פחות. במקרה דנן, חלפו למעלה מחמישה חודשים לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ומתן גזר הדין. יתרה מזאת, הנאשם כבר סיים לרצות את עונש המאסר בפועל, והוא זה שפנה לבית המשפט בבקשה להחזרת התפוס. רק אז עתרה המאשימה באופן נגדי לחילוט הרכב. הסיבה שהוצגה למחדל לפנות לבית המשפט במועד מוקדם יותר בבקשה מתאימה לצו חילוט - תקלה במיקום התיק - אינה מספקת בנסיבות העניין. תקלות אכן קורות, אולם יש לפעול למען הימנעות הישנותן. במקרה דנן, המחלל שאירע עקב תקלה, מתווסף לכך שבזמן הטיעונים לעונש שתקה המדינה בעניין החילוט ולא אמרה לגבי אותה אפשרות דבר. נסיבות אלה מקשות על קבלת הבקשה לצו חילוט (ראו והשוו דברי כב' השופט סולברג בע"פ 1000/15 אבו אלחוואה נ' מ"י (3/7/15), פסקה 26, לפיהם בנסיבות מתאימות שיהיו בהגשת בקשה למתן צו חילוט ללא סיבה מוצדקת, אפשר שיהווה שיקול לדחיית הבקשה).

5. נוכח משקלם המצטבר של מכלול הנתונים עליהם עמדתי - העובדה שהרכב שימש ככלי תעבורה בעיקר; רכיבי גזר הדין שנמנע מקנס כספי עקב העדר עבר פלילי, מצב כלכלי קשה והטלת מאסר בפועל לתקופה ממשית; עיכוב בלתי מוצדק בן 5 חודשים בהגשת הבקשה לצו חילוט רק לאחר שהנאשם פנה לביהמ"ש לאחר שסיים את ריצוי עונשו; והעדר אזכור של כוונת החילוט במסגרת הטיעונים לעונש ושתיקת המדינה בעניין זה - עקב כל אלה, אני רואה להיעתר לבקשת הנאשם 1 להחזרת הרכב התפוס לידי (פורד טרנזיט מ.ר. 93-553-27) ודוחה את הבקשה הנגדית לחילוט הרכב.

**ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015
במעמד הנוכחים.**

